

32001L0105

22.1.2002

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 19/9

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2001/105/ES

ze dne 19. prosince 2001,

kteřou se mění směrnice Rady 94/57/ES, kterou se stanoví společná pravidla a normy pro subjekty pověřené inspekce a prohlídkami lodí a pro související činnosti námořní správy

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 80 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽³⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽⁴⁾ a s přihlédnutím ke společnému návrhu schválenému dohodovacím výborem dne 13. listopadu 2001,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Bezpečnost na moři a zabránění znečištění moří je možné, pokud státy vlajky budou řádně a povinně provádět stávající příslušné platné mezinárodní úmluvy.
- (2) Směrnice Rady 94/57/ES ⁽⁵⁾ zřizuje na úrovni Společenství systém uznávání subjektů, které mohou v souladu s mezinárodními úmluvami být v různé míře oprávněny provádět inspekce lodí a vydávat jménem členských států příslušná osvědčení o bezpečnosti.
- (3) Praktické provádění uvedené směrnice ukázalo, že by některé úpravy uznávání subjektů v celém Společenství mohly velmi přispět k upevnění tohoto systému při zjednodušení povinností sledování a hlášení uložených členskými státy.
- (4) Od přijetí směrnice 94/57/ES došlo k určitému vývoji příslušných právních předpisů na mezinárodní úrovni i na úrovni Společenství, který vyžaduje provést další úpravy směrnice 94/57/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 212 E, 25.7.2000, s. 114 a Úř. věst. C 154 E, 29.5.2001, s. 51.

⁽²⁾ Úř. věst. C 14, 16.1.2001, s. 22.

⁽³⁾ Úř. věst. C 22, 24.1.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 30. listopadu 2000, (Úř. věst. C 228, 13.8.2001, s. 150), společný postoj Rady ze dne 26. února 2001 (Úř. věst. C 101, 30.3.2001, s. 1) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 16. května 2001 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 24. října 2001 a rozhodnutí Rady ze dne 6. prosince 2001.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 319, 12.12.1994, s. 20. Směrnice ve znění směrnice Komise 97/58/ES (Úř. věst. L 274, 7.10.1997, s. 8).

(5) Zejména je vhodné pro účely směrnice 94/57/ES použít změny mezinárodních úmluv včetně příslušných protokolů a souvisejících právních předpisů uvedených v čl. 2 písm. d) směrnice 94/57/ES, které vstoupily v platnost po přijetí uvedené směrnice, a použitelných rezolucí Mezinárodní námořní subjekt (IMO).

(6) Za účelem podpory účinného plnění povinností států vlajky stanovených v mezinárodních úmluvách přijalo shromáždění IMO dne 27. listopadu 1997 rezoluci A.847(20) o hlavních směrech pomoci státům vlajky při uplatňování předpisů IMO.

(7) Shromáždění IMO přijalo dne 4. listopadu 1993 rezoluci A.741(18) Mezinárodní předpis pro řízení bezpečnosti provozu (ISM), který se stal právně závazným přijetím nové kapitoly IX Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS).

(8) Za účelem zajištění jednotného provádění předpisu ISM přijala IMO dne 23. listopadu 1995 rezoluci A.788(19) hlavní směry pro uplatňování předpisu ISM orgány námořní správy.

(9) K harmonizaci povinných prohlídek a inspekcí, které mají provádět správy států vlajky podle mezinárodních úmluv, přijala IMO rezoluci A.746(18) ze dne 4. listopadu 1993 o hlavních směrech pro harmonizovaný systém prohlídek a vydávání osvědčení.

(10) Dobré výsledky činnosti v oblasti bezpečnosti a zabránění znečištění, měřené za všechny lodě klasifikované daným subjektem bez ohledu na stát vlajky, jsou důležitým ukazatelem výkonu daného subjektu, a proto jsou velmi důležité pro udělení počátečního uznání a jeho zachování.

(11) Za účelem udělení počátečního uznání subjektům, které si přejí být oprávněny jednat jménem členských států, může dodržování ustanovení směrnice 94/57/ES posuzovat účinněji harmonizovaným a centralizovaným způsobem Komise spolu se členskými státy, které o uznání žádají.

- (12) Podobně neustálé následné sledování uznaných subjektů za účelem hodnocení, zda dodržují směrnici 94/57/ES, je možné provádět účinněji harmonizovaným a centralizovaným způsobem. Proto je vhodné, aby tímto úkolem byla pověřena v zastoupení celého Společenství Komise spolu s členskými státy, které o uznání žádají.
- (13) Kromě pravomoci členských států pozastavit oprávnění pro určité uznané subjekty jednat jejich jménem by podobná pravomoc měla platit i na úrovni Společenství, přičemž by Komisi mělo být dovoleno na základě postupu projednání ve výboru pozastavit uznání subjektu na určitou dobu, pokud se výsledky činnosti daného subjektu v oblasti bezpečnosti a zabránění znečišťování zhorší a daný subjekt nepřijímá vhodná nápravná opatření.
- (14) V souladu s přístupem na úrovni Společenství musí být rozhodnutí zrušit uznání subjektu, který nedodrží směrnici, včetně případů, kdy jsou výsledky činnosti subjektu v oblasti bezpečnosti a zabránění znečišťování neuspokojivé, přijato na úrovni Společenství, a tudíž Komisi, a to na základě postupu projednání ve výboru.
- (15) Protože směrnice 94/57/ES zajišťuje volný pohyb služeb ve Společenství, mělo by Společenství být oprávněno jednat s těmi třetími zeměmi, v nichž sídlí některé z uznaných subjektů, o rovném zacházení s uznanými subjekty se sídlem ve Společenství.
- (16) Rozdíl v režimech finanční odpovědnosti subjektů jednajících jménem členských států představoval problém pro řádné provádění směrnice 94/57/ES. Za účelem přispění k řešení tohoto problému je vhodné docílit určitého stupně harmonizace odpovědnosti na úrovni Společenství plynoucí z jakéhokoli případu způsobeného podle rozhodnutí soudu uznaným subjektem, včetně řešení sporu rozhodčím řízením.
- (17) Opatření nezbytná k provedení směrnice 94/57/ES mají být přijímána v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.
- (18) Vzhledem k tomu, že průhlednost a výměna informací mezi zúčastněnými osobami a právo veřejnosti na informace jsou základními nástroji k zabránění nehodám na moři, a proto by měly uznané subjekty poskytovat veškeré nezbytné statutární informace o stavu jimi klasifikovaných lodí orgánům státní přístavní inspekce a dát je k dispozici veřejnosti.
- (19) Uznané subjekty by si měly navzájem vyměňovat všechny užitečné informace o stavu lodí, které mění třídu, s cílem zabránit lodím změnit třídu za účelem vyhnutí se provedení nezbytných oprav.
- (20) Subjekt by neměl být řízen majiteli nebo staviteli lodí nebo jinými subjekty s obchodními zájmy ve výrobě, vybavení, opravách nebo provozu lodí. Subjekt by neměl být svými příjmy podstatným způsobem závislý na jednom obchodním podniku. Při podávání žádostí o uznání mají klasifikační společnosti a jejich inspektoři předložit jednotlivě písemný závazek, že nepřijmou statutární úkoly, pokud existuje pravděpodobnost konfliktu zájmů, tj. pokud jsou totožní s majitelem nebo provozovatelem lodí, která má být podrobena inspekci, nebo pokud existují obchodní, osobní nebo rodinné vazby s majitelem nebo provozovatelem lodí.
- (21) Kritéria kvality, která mají technické subjekty splňovat za účelem získání uznání na úrovni Společenství a k jeho zachování, by měla zahrnovat ustanovení, která zajistí, aby pouze samostatní inspektoři mohli provádět inspekce a prohlídky vyžadované mezinárodními úmluvami, tj. statutární povinnosti týkající se vydávání příslušných bezpečnostních osvědčení. Tyto subjekty musí mít pod přísnou kontrolou všechny své pracovníky a kanceláře, včetně poboček a kanceláří uvnitř i mimo Společenství, a musí stanovit vlastní cíle a ukazatele výkonu v oblasti bezpečnosti a zabránění znečišťování. Tyto subjekty musí používat systém měření kvality svých služeb.
- (22) Směrnice 94/57/ES by proto měla být změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 94/57/ES se mění takto:

1. V článku 2 se písmena b), c), d), i) a j) nahrazují tímto:

„b) ‚lodí plující pod vlajkou členského státu‘ se rozumí loď registrovaná v některém členském státě a plující pod jeho vlajkou v souladu s jeho právními předpisy. Loď neodpovídající této definici se považují za loď plující pod vlajkou třetí země;

- c) ‚inspekcí a dohledem‘ se rozumějí inspekce a dohled, které mezinárodní úmluvy stanoví jako povinné;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

- d) „mezinárodními úmluvami“ se rozumějí Mezinárodní úmluva o bezpečnosti lidského života na moři z roku 1974 (SOLAS), Mezinárodní úmluva o nákladové značce z roku 1966 a Mezinárodní úmluva o zabránění znečištění z lodí z roku 1973/78, včetně protokolů a změn těchto úmluv a souvisejících předpisů, které jsou závazné ve všech členských státech k 19. prosinci 2001;
- i) „osvědčením o klasifikaci“ se rozumí doklad vydaný klasifikační společností, který osvědčuje konstrukční a mechanickou způsobilost lodě k určitému použití nebo službě v souladu s pravidly a předpisy stanovenými a zveřejněnými uvedenou společností;
- j) „osvědčením o bezpečnostním rádiovém vybavení nákladní lodě“ se rozumí osvědčení zavedené revidovaným předpisem SOLAS 1974/1978 o rádiovém provozu přijatým IMO;“.

2. V čl. 3 odst. 1 se doplňuje nová věta, která zní:

„Členské státy jednají v souladu s příslušnými ustanoveními přílohy a dodatku k rezoluci IMO A.847(20) o hlavních směrech pomoci státům vlajky při uplatňování předpisů IMO.“

3. Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

1. Členské státy, které hodlají udělit oprávnění jakémukoli neuznanému subjektu, podají Komisi žádost o uznání spolu s úplnými informacemi a doklady o splnění všech kritérií stanovených v příloze a o závazku, že bude dodržovat čl. 15 odst. 2, 4 a 5. Komise spolu s danými členskými státy, které tuto žádost podávají, provede hodnocení subjektů, za které byla obdržena žádost o uznání, aby ověřila, že dané subjekty splňují uvedené požadavky a zavazují se je dodržovat. Při rozhodnutí o uznání se berou v úvahu výsledky činnosti daného subjektu v oblasti bezpečnosti a zabránění znečištění podle článku 9. Komise udělí uznání postupem podle čl. 7 odst. 2.

2. Členské státy mohou podat Komisi zvláštní žádosti o omezené uznání na dobu tří let pro subjekty, které splňují všechna kritéria přílohy, kromě kritérií stanovených v bodech 2 a 3 oddílu A. Na tyto zvláštní žádosti se použije stejný postup, jaký je uveden v odstavci 1, s výjimkou toho, že kritéria přílohy, jejichž splnění má být posouzeno během posuzování prováděného Komisí spolu s daným členským státem, jsou všechna kritéria, kromě kri-

terií uvedených v bodech 2 a 3 oddílu A. Účinky uznání se omezují na členské státy, které o uznání požádaly.

3. Všechny uznané subjekty jsou důkladně sledovány výborem zřízeným podle článku 7, zejména subjekty uvedené v odstavci 2, s ohledem na možná rozhodnutí o prodloužení omezeného uznání. Při rozhodnutí o prodloužení takového uznání subjektů podle odstavce 2 se neberou v úvahu kritéria stanovená v bodech 2 a 3 oddílu A přílohy, zohledňují se však výsledky činnosti subjektu v oblasti bezpečnosti a zabránění znečištění podle čl. 9 odst. 2. Každé rozhodnutí o prodloužení omezeného uznání uvádí případné podmínky, za kterých se takové prodloužení povoluje.

4. Komise vypracuje a aktualizuje seznam subjektů oznámených členskými státy v souladu s odstavci 1, 2 a 3. Seznam se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

5. Subjekty uznané ke dni 22. ledna 2002 již na základě této směrnice jsou dále uznány. Vyžaduje se však, aby splňovaly nová ustanovení této směrnice, což bude posouzeno během prvního posuzování podle článku 11.“

4. Článek 5 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Při uplatňování čl. 3 odst. 2 neodmítnou v zásadě členské státy žádnému uznanému subjektu oprávnění vykonávat dotyčné úkoly, s výhradou odstavce 3 a článků 6 a 11. Mohou však omezit počet subjektů, kterým udělí oprávnění v souladu s potřebami státu, pokud pro to mají transparentní a objektivní důvody. Na žádost členského státu přijme Komise postupem podle článku 7 vhodná opatření.“;

- b) zrušuje se odstavec 2;

- c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Aby mohl členský stát oprávnit subjekt se sídlem ve třetím státě k výkonu úkolů podle článku 3 nebo jejich části, může žádat, aby uvedený třetí stát zacházel s uznanými subjekty, které mají sídlo ve Společenství, na základě vzájemnosti. Kromě toho může Společenství vyžadovat, aby třetí stát, kde má uznaný subjekt sídlo, poskytoval zacházení na základě vzájemnosti uznaným subjektům, které mají sídlo ve Společenství.“

5. Článek 6 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pracovní vztahy jsou upraveny formalizovanou písemnou a nediskriminační smlouvou nebo rovnocenným právním nástrojem, jenž stanoví specifické úkoly a funkce přejímané subjekty a obsahuje alespoň

a) ustanovení stanovená v dodatku II rezoluci IMO A.739 (18) o hlavních směrech pro uznávání subjektů jednajících jménem správy, při inspirování se přílohou, dodatky a doplňky oběžníků IMO MSC 710 a MEPC 307 o vzorové dohodě o uznávání uznávaných subjektů jednajících jménem správního orgánu;

b) tato ustanovení o omezení finanční odpovědnosti:

i) pokud je správě odpovědnost plynoucí z jakéhokoli případu uložena konečným rozhodnutím soudu nebo jako součást urovnání sporu v rozhodčím řízení spolu s požadavkem poskytnout poškozeným osobám náhradu za ztrátu nebo škodu na majetku nebo škodu na zdraví anebo za úmrtí, o kterých bylo před tímto soudem prokázáno, že byly způsobeny úmyslným jednáním nebo opomenutím či hrubou nedbalostí uznaného subjektu, jeho orgánů, zaměstnanců, zástupců nebo jiných osob jednajících jeho jménem, má správa nárok na finanční náhradu od uznaného subjektu v rozsahu odpovídajícím uvedené ztrátě, škodě na majetku, škodě na zdraví nebo úmrtí způsobené podle rozhodnutí soudu daným uznaným subjektem;

ii) pokud je správě odpovědnost plynoucí z jakéhokoli případu uložena konečným rozhodnutím soudu nebo jako součást urovnání sporu v rozhodčím řízení spolu s požadavkem poskytnout poškozeným osobám náhradu za škodu na zdraví anebo za úmrtí, o nichž bylo před tímto soudem prokázáno, že byly způsobeny jakýmkoli nedbalým nebo nezodpovědným jednáním nebo opomenutím uznaného subjektu, jeho zaměstnanců, zástupců nebo jiných osob jednajících jeho jménem, má správa nárok na finanční náhradu od uznaného subjektu v rozsahu odpovídajícím uvedené škodě na zdraví nebo úmrtí způsobené podle rozhodnutí soudu daným uznaným subjektem; členské státy mohou stanovit maximální částku vyplatitelnou uznaným subjektem, která však musí činit alespoň 4 miliony eur;

iii) pokud je správě odpovědnost plynoucí z jakéhokoli případu uložena konečným rozhodnutím soudu nebo jako součást urovnání sporu v rozhodčím řízení spolu s požadavkem

poskytnout poškozeným osobám náhradu za ztrátu nebo škodu na majetku, o nichž bylo před tímto soudem prokázáno, že byly způsobeny jakýmkoli nedbalým nebo nezodpovědným jednáním nebo opomenutím uznaného subjektu, jeho zaměstnanců, zástupců nebo jiných osob jednajících jeho jménem, má správa nárok na finanční náhradu od uznaného subjektu v rozsahu odpovídajícím uvedené ztrátě nebo škodě způsobené podle rozhodnutí soudu daným uznaným subjektem; členské státy mohou stanovit maximální částku vyplatitelnou uznaným subjektem, která však musí činit alespoň 2 miliony eur;

c) možnost pravidelného auditu prováděného správou nebo nestranným vnějším subjektem určeným správou pro kontrolu povinností, které subjekty provádějí jejím jménem, podle čl. 11 odst. 1;

d) možnost namátkové a podrobné inspekce lodí;

e) oznamování základních informací o lodích jimi klasifikovaných, změnách, pozastavení a odejmutí třídy podle čl. 15 odst. 3.;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Výbor předloží nejpozději do 22. července 2006 Evropskému parlamentu a Radě zprávu hodnotící hospodářské důsledky režimu odpovědnosti stanoveného tímto článkem zúčastněným osobám, a zejména jeho následky pro finanční rovnováhu uznaných subjektů.

Zprávu vypracuje ve spolupráci s příslušnými orgány členských států a zúčastněnými osobami, zejména s uznanými subjekty nebo klasifikačními společnostmi. V případě potřeby předloží Komise na základě uvedeného hodnocení návrh na změnu této směrnice s konkrétnějším odkazem na zásadu odpovědnosti a maximální výši odpovědnosti.“

6. Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

1. Komisi je nápomocen výbor.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.“

7. V článku 8 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Tato směrnice může být změněna, aniž by se rozšířila její oblast působnosti, postupem podle čl. 7 odst. 2 za účelem

- uplatňování následných změn mezinárodních úmluv, protokolů, předpisů a rezolucí, jež se jí týkají a jsou uvedeny v čl. 2 písm. d), čl. 3 odst. 1 a čl. 6 odst. 2, které vstoupily v platnost, pro účely této směrnice,
- aktualizace kritérií stanovených v příloze, s ohledem zejména na související rozhodnutí IMO,
- úpravy částek uvedených v čl. 6 odst. 2 písm. b) bodech ii) a iii).“

8. Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

1. Uznání subjektů podle článku 4, které již nesplňují kritéria stanovená v příloze nebo které nedosahují v činnosti v oblasti bezpečnosti a zabránění znečištění výsledků podle odstavce 2, je odebráno. O odebrání uznání rozhoduje Komise postupem podle čl. 7 odst. 2 poté, co dá danému subjektu příležitost k vyjádření.

2. Při přípravě návrhů rozhodnutí o odebrání uznání podle odstavce 1 zohlední Komise výsledek hodnocení uznaných subjektů podle článku 11, jakož i výsledky činnosti uznaných subjektů v oblasti bezpečnosti a zabránění znečištění, měřené za všechny jimi klasifikované lodě bez ohledu na stát vlajky.

Výsledky činnosti uznaných subjektů v oblasti bezpečnosti a zabránění znečištění se získávají z údajů poskytnutých systémem Pařížského memoranda o porozumění o státní přístavní inspekci nebo jinými systémy. Další údaje lze čerpat z analýz nehod lodí klasifikovaných uznanými subjekty.

Při hodnocení výsledků činnosti uvedených subjektů v oblasti bezpečnosti a zabránění znečištění se zohlední rovněž zprávy vypracované členskými státy podle článku 12.

Výbor zřízený podle článku 7 stanoví kritéria pro rozhodování na základě údajů uvedených v tomto odstavci o tom, zda výsledky činnosti určitého subjektu jménem státu vlajky lze považovat za nepřijatelnou hrozbu pro bezpečnost a životní prostředí.

Návrhy rozhodnutí o odebrání uznání podle odstavce 1 předkládá Komise výboru z vlastního podnětu nebo na žádost členského státu.“

9. Článek 10 se nahrazuje tímto:

„Článek 10

1. Členský stát může bez ohledu na kritéria uvedená v příloze, pokud usoudí, že některý uznaný subjekt nemůže být nadále oprávněn vykonávat úkoly podle článku 3 jeho jménem, toto oprávnění pozastavit tímto postupem:

- a) členský stát neprodleně uvědomí Komisi a ostatní členské státy o svém rozhodnutí a odůvodní je;
- b) Komise přezkoumá, zda je pozastavení oprávnění odůvodněno vážným ohrožením bezpečnosti nebo životního prostředí;
- c) Komise postupem podle čl. 7 odst. 2 uvědomí členský stát, zda je rozhodnutí pozastavit oprávnění odůvodněné vážným ohrožením bezpečnosti nebo životního prostředí, a není-li tomu tak, požádá členský stát, aby pozastavení zrušil.

2. Pokud Komise usoudí, že výsledky činnosti subjektu v oblasti bezpečnosti a zabránění znečištění se zhoršují, aniž by však opravňovaly zrušení jejího uznání na základě kritérií uvedených v čl. 9 odst. 2, může se rozhodnout informovat o tom daný uznaný subjekt a požádat jej, aby přijal vhodná opatření ke zlepšení výsledků činnosti v oblasti bezpečnosti a zabránění znečištění, a uvědomil o tom členské státy. Pokud uznaný subjekt neposkytne Komisi uspokojivou odpověď nebo pokud Komise usoudí, že opatření přijatá uznaným subjektem nezlepšila jeho výsledky činnosti v oblasti bezpečnosti a zabránění znečištění, může Komise rozhodnout, že uznání tohoto subjektu pozastaví na dobu jednoho roku postupem podle čl. 7 odst. 2 poté, co dá subjektu příležitost k vyjádření. Po tuto dobu není uznaný subjekt oprávněn vydávat nebo obnovovat žádná osvědčení pro lodě plující pod vlajkou členských států, přičemž osvědčení vydaná nebo obnovená tímto subjektem v minulosti zůstávají v platnosti.

3. Postup uvedený v odstavci 2 se použije také v případě, kdy Komise má doklady o tom, že uznaný subjekt nedodržel čl. 15 odst. 3, 4 a 5.

4. Komise po uplynutí jednoho roku od přijetí rozhodnutí o pozastavení uznání subjektu zhodnotí, zda byly odstraněny nedostatky uvedené v odstavcích 2 a 3 vedoucí k pozastavení. Pokud tyto nedostatky přetrvávají, uznání se odebere postupem podle čl. 7 odst. 2.“

10. Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

1. Každý členský stát se přesvědčí, zda uznané subjekty jednající jeho jménem pro účely čl. 3 odst. 2 skutečně vykonávají úkoly podle uvedeného článku ke spokojenosti příslušné správy.

2. Každý členský stát vykonává toto sledování jednou za dva roky a podá ostatním členským státům a Komisi zprávu o jeho výsledcích nejpozději do 31. března každého roku následujícího po roce, pro který bylo splnění požadavků hodnoceno.

3. K ověření, zda odpovídají kritériím uvedeným v příloze, hodnotí Komise všechny uznané subjekty spolu s členským státem, který podal žádost o uznání, pravidelně alespoň každé dva roky. Při výběru subjektů pro hodnocení věnuje Komise zvláštní pozornost výsledkům činnosti daného subjektu v oblasti bezpečnosti a zabránění znečištění, nehodovosti a zprávám vypracovaným členskými státy podle článku 12. Hodnocení může zahrnovat prohlídku regionálních poboček subjektu a namátkovou inspekci lodí za účelem kontroly činnosti subjektu. V tom případě Komise případně uvědomí členské státy o místě, v němž se regionální pobočka nachází. Komise sdělí členským státům zprávu o výsledcích hodnocení.

4. Každý uznaný subjekt každoročně sděluje výsledky posouzení svého systému řízení kvality výboru zřízenému podle článku 7.“

11. Článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

Členské státy při výkonu svých inspekčních práv a povinností států přístavu hlásí Komisi a jiným členským státům a informují daný stát vlajky, zjištění vydání platných osvědčení subjekty jednajícími jménem státu vlajky pro loď, která nesplňuje příslušné požadavky mezinárodních úmluv, nebo každý nedostatek lodí, která má platné osvědčení o klasifikaci, týkající se položek zahrnutých tímto osvědčením. Pro účely tohoto článku hlásí jen případy lodí představujících vážnou hrozbu bezpečnosti a životnímu prostředí nebo případy známek zvláště nedbalého chování subjektů. Danému uznanému subjektu se takový případ oznámí v době provádění počáteční inspekce, aby mohl neprodleně přijmout vhodná nápravná opatření.“

12. Zrušuje se článek 13.

13. V článku 14 se odkaz v odstavci 2 na článek 13 nahrazuje odkazem na čl. 7 odst. 2.

14. Článek 15 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Uznané subjekty se vzájemně pravidelně konzultují, aby zachovaly rovnocennost svých technických norem a jejich uplatňování v souladu s rezolucí IMO A.847(20) o hlavních směrech pomoci státům vlajky při uplatňování předpisů IMO. Předkládají Komisi pravidelné zprávy o základním vývoji norem.“;

b) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. Uznané subjekty poskytují správám všech členských států, které udělily jakékoli oprávnění podle článku 3 a Komisi všechny podstatné informace o lodích jimi klasifikovaných, o převodech, změnách, případech pozastavení a zrušení klasifikační třídy, bez ohledu na stát vlajky. Informace o převodech, změnách, pozastaveních a zrušeních klasifikační třídy, včetně informací o všech případech zpoždění provedení prohlídek a zavedení doporučení, o podmínkách klasifikace, provozních podmínkách nebo provozních omezeních uložených plavidlům jimi klasifikovaných bez ohledu na stát vlajky sdělují rovněž informačnímu systému Sirenac pro státní přístavní inspekce a zveřejňují se na internetových stránkách těchto uznaných subjektů, pokud existují.

4. Uznané subjekty nevydají osvědčení lodi bez ohledu na stát vlajky, které byla snížena nebo změněna třída z bezpečnostních důvodů, dokud neposkytne příslušné správě státu vlajky možnost vyjádřit se v přiměřené lhůtě za účelem určení, zda je nezbytná úplná inspekce.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. V případech převodu lodi třídy z jednoho uznaného subjektu na jiný uznaný subjekt informuje postupující subjekt přijímající subjekt o všech případech zpoždění provedení prohlídek a zavedení doporučení, o podmínkách klasifikace a provozních podmínkách nebo omezeních uložených dané lodi. Při převodu poskytne postupující subjekt přijímajícímu subjektu úplnou dokumentaci o uvedené lodi. Lodní osvědčení může přijímající subjekt vydat teprve po uspokojivém provedení všech zpožděných prohlídek a zavedení všech doporučení nebo podmínek klasifikační třídy lodi, sdělených postupujícím subjektem, které byly předtím lodi uloženy. Před vydáním osvědčení musí přijímající subjekt informovat postupující subjekt o datu

vydání osvědčení a potvrdit toto datum, místo a opatření přijatá k vyhovění každé zpožděné prohlídce a každému zpožděnému zavedení doporučení a podmínek klasifikační třídy. Uznané subjekty vzájemně spolupracují při řádném uplatňování tohoto odstavce.“

15. V článku 16 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Kromě toho Komise pravidelně informuje Evropský parlament a Radu o pokroku v provádění této směrnice v členských státech.“

16. Příloha této směrnice se mění takto:

a) oddíl A se nahrazuje tímto:

„A. VŠEOBECNÁ MINIMÁLNÍ KRITÉRIA

1. Uznané subjekty musí být schopné doložit rozsáhlé zkušenosti při posuzování návrhů a konstrukce obchodních lodí.
2. Subjekt by měl klasifikovat nejméně 1000 zaoceánských plavidel (přes 100 BRT) s celkovou hrubou prostorností nejméně 5 milionů BRT.
3. Subjekt musí zaměstnávat technický personál úměrně počtu klasifikovaných plavidel. Aby se vyhovělo požadavkům uvedeným v odstavci 2, je potřeba nejméně 100 samostatných inspektorů.
4. Subjekt by měl mít ucelená pravidla a předpisy pro návrh, konstrukci a pravidelné kontroly obchodních lodí, které jsou zveřejněné a průběžně se aktualizují a zdokonalují v programech výzkumu a vývoje.
5. Subjekt musí každoročně zveřejnit svůj registr plavidel nebo jej udržovat v elektronické databázi přístupné veřejnosti.
6. Subjekt by neměl být řízen majiteli nebo staviteli lodí nebo jinými subjekty obchodně zapojenými do výroby, vybavování, oprav nebo provozu lodí. Subjekt by neměl být svými příjmy podstatným způsobem závislý na jednom obchodním podniku. Uznáný subjekt nesmí vykonávat statutární činnost, je-li totožný nebo má obchodní, osobní nebo rodinné vazby s vlastníkem nebo provozovatelem lodě. Tato neslučitelnost se vztahuje také na inspektory zaměstnané uznaným subjektem.
7. Subjekt musí vyvíjet svou činnost v souladu s ustanoveními uvedenými v příloze k rezoluci IMO A.789(19) o specifikaci funkcí kontrol a vydávání osvědčení uznanými subjekty jednajících jménem správního orgánu, pokud se týkají věcí spadajících do působnosti této směrnice.“

b) v části B:

i) název se nahrazuje tímto:

„B. ZVLÁŠTNÍ MINIMÁLNÍ KRITÉRIA“;

ii) odstavce 4, 5, 6, 7 a 9 se nahrazují tímto:

„4. Subjekt je připraven poskytovat podstatné informace správě, Komisi a zúčastněným osobám.

5. Vedení subjektu vymezuje a dokládá svou politiku, cíle a závazky směřující k co nejvyšší kvalitě a zajišťuje, že je tato politika chápána, prováděna a udržována na všech úrovních subjektu. Politika subjektu musí vycházet z cílů a ukazatelů bezpečnosti a zabránění znečištění.

6. Subjekt vyvíjí, zavádí a udržuje účinný vnitřní systém kvality založený na příslušných hlediscích mezinárodně uznávaných norem kvality, který je v souladu s normou EN 45004 (inspekční subjekty) a normou EN 29001, jak je vykládají požadavky systému osvědčení kvality IACS, a který mimo jiné zajišťuje, že

a) jsou systematicky vytvářena a zachována pravidla a předpisy subjektu;

b) pravidla a předpisy subjektu jsou dodržovány a je zaveden vnitřní systém měření kvality služeb odpovídající těmto pravidlům a předpisům;

c) jsou dodrženy požadavky statutární práce, ke které je subjekt oprávněn, a zaveden vnitřní systém měření kvality služeb odpovídající mezinárodním úmluvám;

d) jsou vymezeny a doloženy odpovědnost, oprávnění a vzájemné vztahy zaměstnanců, jejichž práce má vliv na kvalitu služeb subjektu;

e) všechny práce se provádějí za kontrolovaných podmínek;

f) existuje systém dohledu, který sleduje činnost a práci prováděnou inspektory a technickým a administrativním personálem zaměstnávaným přímo subjektem;

g) požadavků na statutární práci, pro kterou je subjekt oprávněn, jsou uplatňovány pouze vlastními samostatnými inspektory nebo samostatnými inspektory jiných uznaných subjektů; samostatní inspektoři musí mít ve všech případech rozsáhlé znalosti o typu lodě, na které vykonávají svou statutární práci týkající se prováděné prohlídky, a o odpovídajících použitelných požadavcích;

- h) existuje systém zajištění kvalifikace inspektorů a nepřetržitě aktualizace jejich znalostí;
- i) jsou uchovávány záznamy, které prokazují dosažení požadovaných norem v oblastech, ve kterých jsou poskytovány služby, a účinné fungování systému kvality;
- j) na všech místech je zaveden komplexní systém plánovaných a dokumentovaných auditů všech činností ovlivňujících kvalitu;
- k) jsou prováděny statutární prohlídky a inspekce vyžadované harmonizovaným systémem prohlídek a vydávání osvědčení, ke kterým je subjekt oprávněn, podle ustanovení stanovených v příloze a v dodatku k rezoluci IMO A.746(18) o pokynech pro prohlídky v rámci harmonizovaného systému prohlídek a osvědčení;
- l) jsou vymezeny jasné a přímé hranice odpovědnosti a řízení mezi ústředními a regionálními kanceláři společnosti a mezi uznanými subjekty a jejich inspektory.

7. Subjekt musí prokázat schopnost:

- a) vyvíjet a aktualizovat úplný a dostatečný soubor vlastních pravidel a nařízení pro trup lodi, strojní a elektrická zařízení a řídicí systémy, který dosahuje kvality mezinárodně uznávaných technických norem, na základě kterých se mohou vydávat osvědčení podle úmluvy SOLAS a osvědčení o bezpečném vybavení osobní lodě (pokud jde o vhodnost lodní konstrukce a základní strojní systémy) a osvědčení o nákladové značce (pokud jde o pevnost lodí);
- b) provádět všechny inspekce a dohled, které požadují mezinárodní úmluvy pro vydání

osvědčení včetně způsobů hodnocení – s využitím kvalifikovaného personálu a v souladu s ustanoveními uvedenými v příloze rezoluce IMO A.788(19) o pokynech pro provádění Mezinárodního předpisu pro bezpečné řízení provozu (ISM) správami – uplatňováním a udržováním systému řízení bezpečnosti jak na pobřeží, tak na palubě lodí, který má být pokryt vydáním osvědčení.“;

„9. Subjekt musí umožnit zástupcům správy a dalších dotčených osob účast na vývoji svých pravidel a nařízení.“

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 22. července 2003. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.
2. Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
3. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 19. prosince 2001.

Za Evropský parlament

předsedkyně

N. FONTAINE

Za Radu

předsedkyně

A. NEYTS-UYTTEBROECK